

30/06/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של בתיה אברמוביץ' על חוויה כאובה בבית חולים גדול בצפון הארץ, שהותירה אותה עם נכות וטראומה לכל החיים:

"שברתי את קרסול רגל שמאל. הגעתי לניתוח ב-25.12.09, תאריך אומלל למדי. ובכל זאת זו לא סיבה להתעלל בי ככה. באמצע תהליך ההרדמה לפני הניתוח, המרדים נקרא למשהו דחוף ונעלם לכמה שעות, משאיר אותי להתייבש במיטה עם הרדמה מקומית חלקית. בסוף הגיעו לקחת אותי לניתוח כשאני עצבנית ונרגזת וכואבת מאוד.

בגלל ההרדמה הכפולה כנראה או סתם ככה, לא ברור, הקאתי יום שלם אחרי ההרדמה, ואף אחד לא ניגש אלי במשך כל הלילה. שכבתי שעות מכוסה קיא, מטונפת וחסרת אונים ואיש לא ניגש לראות למה אני צועקת ומצלצלת ומתחננת שיטפלו בי.

רק המנקה שבאה בבוקר גילתה יחס ואנושיות, והורידה אותי להתקלח והחליפה לי את הסדינים. אחר כך הסבירו לי שזה היה גם סוף שבוע וגם חג המולד ולכן היה צוות עוד יותר מצומצם מהרגיל, מה שלא הסביר את העובדה שהם עשו עבודה גרועה מאוד באיחוי הקרסול השבור שלי, ועד היום הרגל שלי נפוחה ואני בעצם נכה בגלל איחוי לא מוצלח של שבר די פשוט.

הציעו לי ניתוח שיקום אבל סירבתי בתוקף. אני בטראומה מבית החולים הזה ומעדיפה לא להתקרב לשם יותר. ואגב, יש להם מחסור נוראי בכיסאות גלגלים, ומי שמגיע עם גבס על הרגל עדיף שיביא מהבית כיסא גלגלים, כי אחרת הוא יאלץ לדדות על קביים או לזחול על ארבע. אחד מבתי החולים הכי גדולים בארץ, בנוי לתלפיות ומפואר מאוד. אבל אין שם כיסאות גלגלים.

כתבתי מכתב תלונה מפורט להנהלת בית החולים וסיפרתי הכל, על המחסור בכיסאות גלגלים, על הסיפור ההזוי על המרדים שנעלם לי באמצע ההרדמה ועל העובדה המצערת שהם לא איחו את רגלי כמו שצריך ושהפכו אותי לנכה.

התשובה שלהם הייתה שהם מצטערים ובודקים וזהו, מאז לא שמעתי מהם כלום."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת